

РЕШЕНИЕ

№ 1539

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **447** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на [фирма] срещу Решение № О-П-1 от 27.11.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 197, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията отказва да разпoredи предоставянето на ползването на газопровода, собственост на [фирма], на [фирма].

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като изводите на административния орган не кореспондират със събраните доказателства и приложимия материален закон, постановено е в противоречие с целта на закона и при съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

В съдебно заседание по делото, чрез процесуалните си представители, поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Искане за присъждане на направените по делото разноски. По делото в срока са постъпили и писмени бележки.

Ответникът по оспорване, чрез процесуалния си представител юриконсулт Т., моли съда да отхвърли жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юриконсултско възнаграждение. По делото са постъпили и писмени бележки с подробни доводи.

Заинтересованата страна - [фирма], чрез пълномощника си – адв. В., счита жалбата за неоснователна. Претендира направените в производството по делото разноски.

СГП- редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Жалбата е подадена в предвидения от закона срок, от надлежда страна, поради което и се явява допустима, но разгледана по същество, неоснователна.

Решение № О-П-1 от 27.11.2019 г. на КЕВР е прието от компетентният административен орган, в рамките на правомощията на Комисията по ЗЕ, на основание чл. 197, ал. 9 от ЗЕ. Същото е в установената от закона форма съгласно чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, издадено в съответствие с изискванията на ЗЕ и Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация. Решението съдържа и подробни мотиви по отношение на всички твърдения, в искането на [фирма] по чл. 197, ал. 9, изречение последно от ЗЕ, а именно КЕВР да разпoredи сключването на договор между двете дружества при цена определена от КЕВР.

Спазена е процедурата по приемане на административния акт. Административното производство пред КЕВР е започнало по инициатива на [фирма] с писмо, с вх. № Е-15-57-17 от 17.05.2019 г. на основание чл. 197, ал. 9, изречение последно от ЗЕ, с искане Комисията да разпoredи предоставяне ползването на газопровода, собственост на [фирма].

Със Заповед № З-Е-152 от 05.08.2019 г. на Председателя на КЕВР е била назначена работна група, на основание чл. 197, ал. 9, изречение последно от ЗЕ, чл. 10, ал. 1, т. 2 и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация във връзка с писма с вх. № Е-15-57-17 от 17.05.2019 г., 12.06.2019 г., 25.06.2019 г. и 29.07.2019 г. от [фирма] с искане КЕВР да разпoredи сключване на договор между [фирма] и [фирма] за предоставяне на достъп до свободния капацитет на газопровода собственост на [фирма].

За изясняване на фактите и обстоятелствата във връзка с искането на [фирма], Комисията с писма, с изх. № Е-15-57-17 от 27.05.2019 г.; № Е-15-57-17 от 20.06.2019 г. и № Е-15-57-17 от 18.07.2019 г. е изисквала от [фирма] информация и документи, както следва: схема, на която да са нанесени АГРС Р. 2 Запад (собственост на [фирма]), разпределителен газопровод „Център“ и газопровод на [фирма]; информация за собствеността на газопровод „Център“; информация относно ползването на газопровод „Център“ за целите на разпределението на природен газ от [фирма] до други клиенти в територията, за която дружеството е лицензирано, както и информация относно основанията за това ползване, ако такова има. В тази връзка [фирма] е предоставило информация с писма с вх. № Е-15-57- 17 от 12.06.2019 г., вх. № Е-15-57-17 от 25.06.2019 г., вх. № Е - 15-57-17 от 29.07.2019 г.

С писмо с изх. № Е-15-57-17 от 18.07.2019 г., Комисията е изисквала от [фирма] информация относно присъединяването към газопрееносната мрежа на газопровод, собственост на [фирма] в АГРС Р. 2 Запад, изходна линия 2, като в случай, че

газопровода на [фирма] е присъединен към газопреносната мрежа - да бъдат представени копия на относимите документи. Изискана е и информация за сключени от [фирма] договори за присъединяване към газопреносната мрежа в АГРС Р. 2 Запад, изходна линия 2 с други дружества и съответно да бъдат представени копия на договорите, в случай че има такива, както и информация за собствеността на разпределителен газопровод „Център“, който е присъединен към газопреносната мрежа в АГРС Р. 2 Запад, изходна линия 2.

С писмо с вх. № Е-15-57-17 от 29.07.2019 г. [фирма] е посочило, че по справка от ТР, [фирма] е регистрирано на 06.09.2017 г. и същото е създадено чрез отделяне от преобразуващото се дружество [фирма]. [фирма] е посочило, че разполага с неофициална информация за сключен Договор № 278 от 01.01.2004 г. между [фирма] и [фирма] за доставка на природен газ. Дружеството е било посочило, че към тази дата не е била обнародвана Наредба за присъединяване към газопреносни и/или газоразпределителни мрежи, като сключените тогава договори за доставка са предполагали, че купувачите са вече присъединени към газопреносната мрежа. Както и, че в архива му не е съхранена информация за сключени договори за присъединяване към газопреносната мрежа на [фирма] в АГРС Р. 2 Запад, изходна линия 2 с други дружества. [фирма] е посочило от своя страна, че не разполага с информация относно собствеността на разпределителен газопровод „Център“, който е присъединен към газопреносната мрежа в АГРС Р. 2 Запад, изходна линия 2.

С писмо с изх. № Е-15-57-17 от 18.07.2019 г., КЕВР е изисквала от [фирма] информация относно осъществяването на инвестиционна програма за увеличаване на газифицирани обекти, посочена в писмо на [фирма] до [фирма], изх. № 287 от 21.06.2018 г.; документи за присъединяване на газопровода, собственост на [фирма], към газопреносната мрежа на [фирма] в АГРС Р. 2 Запад, изходна линия 2; основанието за ползване на газопровод „Център“ от [фирма] за доставка на природен газ от АГРС Р. 2 Запад до собствения си обект; документи, удостоверяващи правото на собственост на [фирма] върху газопровода, присъединен към газопровод „Център“; информация за свободния капацитет на газопровода, собственост на [фирма]; становище на [фирма] във връзка с отправеното искане на [фирма]. От своя страна с писмо, с вх. № Е-15-57-17 от 01.08.2019 г. дружеството е представило исканата информация.

КЕВР е изисквала от [фирма] да представи и анализ със съответните изчисления по отношение на твърдението за липса на свободен капацитет в газопровода, собственост на дружеството, в т.ч. максимален проектен капацитет на газопровода (м3/ч), максимално ползван капацитет в газопровода от [фирма] (м3/ч) и максимално необходим капацитет на [фирма] (м3/ч) в газопровода във връзка с реализацията на посочения проект за газификация, както и доказателства за липсата на техническа възможност във връзка с направеното искане.

С писмо, с вх. № Е- 15-57-17 от 21.08.2019 г. на КЕВР, [фирма] е представило изисканата информация. С последващо писмо е представило и Протокол Образец Акт 16 от 09.10.1991 г. по чл. 40 от Наредба за държавно приемане на обектите по

капитално строителство за обект: „Тръбопровод за природен газ НН“ за ОП.

С писмо, с изх. № Е-15-57-17 от 06.11.2019 г. от [фирма] Комисията е изискала съпоставка на предоставените данни за размера на капацитета, необходим за всичките инсталирани съоръжения на дружеството и проектния капацитет на газопровода. С писмо, с вх. № Е-15-57-17 от 12.11.2019г. [фирма] е представило изисканата от него информация.

Изготвен е бил доклад с вх. № Е-Дк-791 от 22.11.2019 г., в който са изложени фактите и правни основания по случая и е направено предложение за начина на решаване на искането. Докладът е разгледан на закрито заседание на КЕВР, на 27.11.2019 г., видно от представеното извлечение от Протокол № 204 от 27.11.2019 г., по т. 12, на закритото заседание е прието и Решение № О-П-1 от 27.11.2019 г. на КЕВР.

Съгласно чл. 13, ал. 8 от ЗЕ, при осъществяване на правомощията си Комисията прилага процесуалните правила, предвидени в този закон, а за неуредените в него случаи - правилата на АПК. От друга страна, следва да бъдат съобразени и общите правила на АПК при издаване на индивидуални административни актове, ако в ЗЕ и подзаконовите актове по прилагането му не се съдържат специални правила, които развиват тези общи правила в административното производство по приемане на решения от Комисията.

Решение №О-П-1 от 27.11.2019 г. на КЕВР е прието при спазване на всички предвидени правила, съдържащи се в ЗЕ, както и съответните относими общи правила на АПК. В хода на административното производство пред КЕВР, жалбоподателят е следвало да изложи пред РО всички релевантни факти и да представи всички относими документи, като доказателства, които счита, че имат значение за правилното решение по случая и от които също черпи благоприятни правни последици. В противоречие с процесуалните правила, същото не е представило всички такива, като в хода на съдебното производство са представени Заповед № РД01/2691 от 14.07.2008 г., издадена от кмета на [община]; Становище за противопожарната осигуреност на строежа с рег. № 260 от 18.07.2008 г. издадено от Втора районна служба за пожарна безопасност и защита на населението, [населено място] и два броя скици издадени от К. на инженерите в инвестиционното проектиране от 2008 г., които обаче са без значение за правилното решаване на спора.

Комисията е изискала информация и документи от всички страни, имащи отношение към случая, т.е. осигурила е равна възможност да заявят позициите си и да представят становище и документи, за да могат да защитят в производството своите права и законни интереси. На следващо място Комисията е преценила и всички изложени от [фирма], [фирма] и [фирма] в хода на административното производство факти и доводи от значение за решаване на случая. С оглед на това и настоящата инстанция намира, че оспореното решение е издадено, след като са изяснени всички факти и обстоятелствата от значение за случая и са обсъдени всички относими доказателства.

Оплакванията на жалбоподателя, че крайните изводи в решението на Комисията противоречат на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, поради което съставляват съществено нарушение

на съдопроизводствените правила са неоснователни. Комисията обективно е преценила всички факти и обстоятелства, като за да определи дали [фирма] разполага със свободен капацитет и техническа възможност да предостави ползването на собствените си съоръжения на [фирма] в качеството му на оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията, КЕВР е съобщила изискванията на всички приложими нормативни актове, които са от значение с оглед законосъобразното произнасяне по възникналия спор между [фирма] и [фирма].

От представените по делото доказателства се установява, че на [фирма] е издадено разрешение за строеж № 185 от 15.05.2018 г. от Главния архитект на [община] на основание чл. 148, ал. 2, чл. 142, ал. 4, ал. 5 и ал. 6, т.2, чл. 144, ал. 1, чл. 145, ал. 1 от ЗУТ, както и разрешение за строеж № 291 от 10.07.2019 г. от Главния архитект на [община] на основание чл. 148, ал. 2, чл. 142, ал. 4, ал. 5 и ал. 6, т. 2, чл. 144, ал. 1, чл. 145, ал. 1 от ЗУТ. Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. По силата на чл. 142, ал. 1 от ЗУТ инвестиционните проекти подлежат на съгласуване и одобряване и са основание за издаване на разрешение за строеж, като по силата на чл. 142, ал. 4, ал. 5 и ал. 6, т. 2 от ЗУТ всички части на инвестиционните проекти, които са основание за издаване на разрешение за строеж, се оценяват за съответствието им с основните изисквания към строежите. Тази оценка обхваща проверка за съответствие със: предвижданията на подробния устройствен план; правилата и нормативите за устройство на територията; изискванията на нормативните актове по всяко от основните изисквания към строежите; взаимната съгласуваност между частите на проекта; пълнотата и структурното съответствие на инженерните изчисления; изискванията за устройство, безопасна експлоатация и технически надзор на съоръжения с повишена опасност, ако в обекта има такива; изискванията за предотвратяване на големи аварии с опасни вещества и ограничаване на последствията от тях за човешкото здраве и околната среда по глава седма, раздел I от Закона за опазване на околната среда. На основание чл. 144, ал. 1 от ЗУТ инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на: документи за собственост. На основание чл. 145, ал. 1 от ЗУТ техническите или работните инвестиционни проекти се съгласуват и одобряват от: главния архитект на общината (района). Съгласно чл. 145, ал. 2 от ЗУТ разрешението за строеж може да се издава и за отделни етапи (части) на строежите, които могат да се изпълняват и използват самостоятелно. На основание чл. 169, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с основните изисквания към строежите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/Ю6/ЕИО на Съвета за: механично съпротивление и устойчивост; безопасност в случай на пожар; хигиена, здраве и околна среда; достъпност и безопасност при експлоатация; защита от шум; икономия на енергия и топлосъхранение; устойчиво използване на природните ресурси.

Процесното решение е съобразено и с изискванията на чл.16 от Наредба № 4 от 5

ноември 2013 г. за присъединяване към газопреносните и газоразпределителните мрежи по отношение на изискването за наличието на инвестиционен проект.

Видно от заключението на вещото лице по изпълнената съдебно-техническа експертиза, което съдът възприема изцяло като обективно и пълно, следва да се имат предвид разпоредбите на Наредбата за устройството и безопасната експлоатация на преносните и разпределителните газопроводи и на съоръженията, инсталациите и уредите за природен газ, приета с ПМС № 171 от 16.07.2014 г.

При спазване на изискванията на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ КЕВР е приела процесното решение след обективен анализ на събраните в хода на административното производство доказателства като е направила своите изводи по отношение на следните обстоятелства: представлява ли газопроводът пряко присъединен към газопреносната мрежа и има ли свободен капацитет и техническа възможност за предоставянето му на трето лице - лицензиант. Комисията е изложила своите аргументи в изготвения доклад на работната група, който е разгледан на закрито заседание, за което съставен Протокол № 204 от 27.11.2019 г. За да се произнесе по направеното искане от [фирма] на основание чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, КЕВР е съобразила законовото изискване по силата, на което присъединените към газопреносната мрежа клиенти при техническа възможност и свободен капацитет предоставят ползването на собствените си съоръжения на съответния оператор на газоразпределителна мрежа, получил лицензия, за целите на разпределението на природен газ до други клиенти на територията, определена в лицензията.

От предоставените данни е видно, че инсталираната мощност на всички съоръжения изисква капацитет от порядъка на 3 225 м3/час, а газопроводът е с капацитет 1 333 м3/час, от което автоматично следва, че не е налице свободен капацитет от газопровода. КЕВР е установила, че не са изпълнени двете условия в закона, а именно: наличието на техническа възможност и свободен капацитет, поради което е приела, че Комисията няма основание да разпорежи ползването на газопровода на [фирма].

Недоказани са и твърденията на жалбоподателя за непълнота на фактическите основания и неточната им преценка по административната преписка от КЕВР, което според [фирма] е съществено нарушение. КЕВР е спазила изискванията на чл. 35 от АПК, като процесното решение е издадено, след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за решаване на спора.

От приложените по делото доказателства е установено, че обектът, собственост на [фирма] в [населено място], е присъединен чрез собствен газопровод с газопровод ниско налягане от АГРС „Запад“ - [населено място] до Централна промишлена зона на [населено място] (бивш завод [фирма]). Установено е, че [фирма] притежава 2% идеални части от посочения газопровод и по силата на правото си на собственост върху част от този газопровод, обектът е присъединен посредством собствения си газопровод към газопреносната мрежа

и в този смисъл [фирма] има качеството на клиент, присъединен към газопреносната мрежа.

Видно от събраните в хода на административното производство доказателства, КЕВР е установила, че [фирма] е титуляр на лицензия № Л-441-08 от 30.03.2015 г. за осъществяване на дейността „разпределение на природен газ” и лицензия № Л-441-12 от 30.03.2015 г. за осъществяване на дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител” за обособена територия „Д.” и общините Р., Горна О., В. Т., Л., П., Р., И., Л., П. и Л., за срок от 27 години.

Обектът, собственост на [фирма] в [населено място], е присъединен чрез собствен газопровод с газопровод ниско налягане от АГРС „Запад“ - [населено място] до Централна промишлена зона на [населено място] (бивш завод [фирма]). Дружеството притежава 2% идеални части от посочения газопровод. Обектът е присъединен посредством собствения си газопровод към газопреносната мрежа и в този смисъл [фирма] има качеството на клиент, присъединен към газопреносната мрежа. В землището на [населено място] вода, местността „Б.“, [община], [фирма] е изградило 27 халета за кокошки-носачки. От м. май 2018 г. [фирма] е стартирало проект по газифицирането на тези халета. Газификацията на 18 халета следва да бъде извършена на три етапа: първи етап изграждане на цялата площадкова газопроводна мрежа и газови инсталации в халета с № 18, 19, 20, 21, 22 и 23; втори етап - изграждане на газови инсталации в халета с № 13, 14, 15, 16, 17 и 26; и трети етап - изграждане на газови инсталации в халета с № 28, 29, 30, 31, 32 и 33.

От Дирекция „Устройство на територията, контрол по строителството“ на [община] е било издадено Удостоверение № 195 от 26.10.2018 г. за въвеждане в експлоатация на строеж категория четвърта за обект „Изграждане на площадкова газопроводна мрежа за 27 броя халета за кокошки-носачки в център „Север“ на база Р. -газификация на 18 броя халета на три етапа“ - първи етап. От същата е издадено и Удостоверение № 56 от 18.03.2019 г. за втория етап. Към момента са изпълнени и въведени в експлоатация 12 халета от общо **18**. Предстои газификация на още 15 халета до пълния обем от 27 халета, за

които е изпълнена площадковата газификация и поетапно се изгражда вътрешната такава, която е предвидено завършване до края на 2019 г. През 2020 г. газификация на всички сгради до пълния обем на птицекомбината. Вследствие осъществяващия се инвестиционен проект на [фирма] предстои планирано увеличение на потреблението на природен газ. Към момента не е постигнато съгласие между [фирма] и [фирма] за предоставяне ползването на газопровода, собственост на първото дружество.

За да се разпорежи КЕВР на основание чл. 197, ал. 9 от ЗЕ за предоставянето на ползването на съоръженията на [фирма] на [фирма] и заплащането на цена, определена по методиката, е необходимо да са налице кумулативно следните предпоставки: техническа възможност и свободен капацитет. От предоставените от [фирма] данни е видно, че в случай на предоставяне ползването на газопровода на [фирма] ще се повиши консумацията на природен газ и натоварването на газопровода ще е значително в крайната точка на потребление, което ще доведе до голям пад на налягането и ще затрудни производствените процеси в птицекомбината. Видно от представените от [фирма] данни по отношение на капацитета на газопровода и при газифициране на всички описани халета, разположени на площадката на [фирма], при работа на максимален режим на натоварване, консумацията на природен газ би била 3 225,4 м³/час при проектен капацитет на газопровода 1 333 м³/час, изчислен на база годишен капацитет 4,8 млн. н.м³/г., съгласно Протокол Образец Акт 16 от 09.10.1991 г. Следователно не е налице свободен капацитет в газопровода на [фирма]. КЕВР е приела, че не са налице едновременно и двете условия за предоставяне на ползването на газопровода по смисъла на чл. 197, ал. 9 от ЗЕ, а именно техническа възможност и свободен капацитет в газопровода, собственост на [фирма], поради което Комисията и правилно е счела, че няма основание да разпорежи предоставянето на ползването на газопровода, собственост на [фирма], на [фирма]. С оглед на изложеното и жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 143 от АПК, възнаграждение за един юрисконсулт, определено по реда на разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.37, ал.1 от Закона за правната

помощ във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл.144 от АПК в размер на 200 лева.

Предвид изложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № О-П-1 от 27.11.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на КЕВР сумата от общо 200 лв. /двеста/, представляваща разноски в производството по делото, за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд.

Съдия: